

talte om Forholdene nede paa Korsør Søbatteri. Der findes der for Tiden en Befalingsmand af Militæretaten — eller tidligere Befalingsmand, om man vil —, som dog ikke har nogen anden Løn end fri Bolig, og endvidere er en Mand afgivet til at hjælpe til at passe paa dernede. Men jeg skulde tro, at der er Mulighed for, at man kan gaa en saadan Vej, som det ærede Medlem ønskede. Noget af Terrainet dernede er overdraget Marineministeriet og Trafikministeriet til Foretagender, hvortil de har Brug for det. Terrainet ligger jo tæt ved Havnen dernede, og det sandsynligste er vel, at Trafikministeriet vil kunne have Brug for det. Jeg har nu sat en Undersøgelse i Gang af, hvorvidt der skulde vise sig Vanskeligheder ved at træffe en Ordning, hvorved det overgik eventuelt til Trafikministeriet, og hvis dette ikke har Brug for det, saa muligvis Korsør Kommune selv kunde finde en mere hensigtsmæssig Anvendelse derfor, idet jeg tror, at man fra alle Sider vil være enig i den Opfattelse, at der ikke knytter sig store Interesser til Søbatteriet i Korsør.

Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) har derefter spurgt mig om, hvorledes det gik med Loven om militære Hospitaler, som blev gennemført i Fjor. Jeg kan dertil svare, at for Marinehospitalets Vedkommende er Arbejderne ved at paabegyndes. De har ikke kunnet sættes i Gang tidligere, fordi den Tømmerplads, paa hvilken Opførelsen skulde foregaa, var bortlejet og først nu kommer til Raadighed. For Garnisonssygehusets Vedkommende ligger jo efter Begivenhederne i Fjor Forholdet noget vanskeligere. En Forudsætning for Lovens Vedtagelse var, at der skulde finde en Samvirken Sted mellem Lægekorpsset og den paagældende Arkitekt, og disse har i Løbet af Sommeren forhandlet med hinanden. Men jeg ved ikke, om min højtærede Forgænger vilde have været i Stand til at bringe de to Parter til en behagelig Forstaaelse indbyrdes. Jeg tror i alt Fald, det vil være en vanskelig Opgave at løse. Foreløbig er de to Parter ikke enige om, hvorledes Sagen skal ordnes, og det er derfor svært at følge den Bestemmelse, som i den Henseende blev givet med de dertil knyttede Forudsætninger. Dernæst er der Spørgsmaalet om, hvorvidt Bygningen kan foregaa for det Pengebeløb, som den Gang blev stillet til Raadighed. Det har jeg i dette Øjeblik overladt til Undersøgelse, og

jeg har endnu ikke modtaget Meddelelse derom. Det er imidlertid klart, at saadan som Loven er, vil det være mig magtpaaliggende at undersøge til Bunds, om der er Mulighed for at gennemføre den i Overensstemmelse med, hvad der er Planen; og hvis det til syvende og sidst skulde vise sig, at saadan Mulighed ikke foreligger, maa jeg i alle Tilfælde vende tilbage til Rigsdagen, før der kan være Tale om at foretage nogen som helst Afgivelse derfra. Jeg kan altsaa i dette Øjeblik ikke bestemt sige, hvorvidt der er Mulighed for at gennemføre de Bestemmelser, der er givne, men skal vende tilbage dertil i Fremtiden.

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) rejste et Spørgsmaal, som er gammelt, men bestandig fornys her i Tinget, nemlig om Krudttaarnene paa Christianshavn. Om dette Spørgsmaal kan jeg vel i al Almindelighed sige, at hvis det kan ordnes saaledes, at man kan indvinde Værdier derude, som rigeligt dækker de Omkostninger, der vil være ved en Flytning af Krudttaarnene, vil det være overmaade naturligt at flytte dem. Der er jo en Vanskelighed ved det, fordi det ikke blot drejer sig om selve Krudttaarnene — eller Krudtmagasinerne, for at bruge et mere almindeligt Udtryk — og de forholdsvis beskedne Beløb, en Flytning deraf vilde koste, men fordi det, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ogsaa skulde omfatte Hærens Laboratorium. Det er jo en dyrere Historie, og naturligvis kan jeg ikke paa nogen Maade i dette Øjeblik overse, hvilke Muligheder der er for en saadan Ordning derude. Men paa eet Punkt tror jeg at være i Overensstemmelse med det ærede Medlems Tankegang, idet han øjensynligt ønskede, at naar det Tidspunkt kom, da man fra Statens Side, i Henhold til Loven af 1909 skulde afhænde Værdier ude paa Christianshavn, nemlig de Dele af Christianshavns Vold, som er bestemte til Afhændelse, og de andre Arealer, der muligvis kan blive Tale om, vil det være naturligt at træde i Forhandling med Københavns Kommune derom. Der forekommer mig i det hele taget at være rigtigt, at hvor der er Tale om Afhændelse af Statsejendomme, bør man først undersøge, om disse Ejendomme er saaledes beliggende og Forholdene saadanne, at det er muligt at lade dem gaa over til vedkommende Kommune.

Det ærede Medlem spurgte i samme Forbindelse, hvorledes det gik med Udvildelsen af det store Skibsværft derude og